

[Johs. Christiansen.]

maa fastholdes, anser jeg det for rimeligt at nedsætte denne Procent, fordi det dog er helt ubilligt paa denne Maade at gøre Boligs-pørgsmaalet prismæssigt endnu mere byrdefuld for de unge, end det er i Forvejen. Denne Ændring anbefaler jeg derfor meget.

Saa vil jeg gerne slutte med om Socialdemokraternes Ændringsforslag vedrørende Lejelovens § 34 at sige følgende: Fra vor Side er vi ikke uenige med Mindretallet i, at den saakaldte Aagerparagraf kommer til at gælde ogsaa for Nybygninger, naturligvis ikke. Men naar jeg har sagt dette, vil jeg rigtignok gerne tilføje, at det socialdemokratiske Mindretalsforslag jo ikke løser dette Spørgsmaal paa nuværende Tidspunkt. Det, der bør være Grundlaget, er, at Priskontrol-ten skal kunne gribe ind, saafremt det konstateres, at man i Forbindelse med Nybyggeri søger at skrue Lejeniveauet urimeligt i Vejret. Jeg har imidlertid forstaaet paa den højtærede Indenrigsminister, at han allerede er i Færd med at undersøge Lejeniveauet i det nye Byggeri, og at han agter at afslutte disse Undersøgelser i Løbet af indeværende Sommer. Ligeledes mener jeg at have forstaaet paa den højtærede Ministers Udtalelser forleden, at han, saafremt Undersøgelsens Resultat giver Grund derfor, vil tage Sagen op i den kommende Rigsdagssamling. Da jeg maa formode, at Ministeren er villig til at bekræfte dette her ved anden Behandling, anbefaler jeg Tinget at stemme imod det socialdemokratiske Ændringsforslag til § 34.

Karlsson: Jeg har set i Referaterne af første Behandling, som jeg ikke havde Lejlighed til at overvære, at den højtærede Indenrigsminister har rettet nogle ublide, for ikke at sige ubeherskede Angreb paa Ungdomskommissionens Arbejde i Almindelighed og dens Formand i Særdeleshed.

Som Medlem af Ungdomskommissionen vil jeg tillade mig at sige et Par Ord om det Arbejde, den har udført for at vise Vejen frem til en midlertidig Afhjælpning af den katastrofale Bolignød i vort Land, et af de Spørgsmaal, som nu er til Debat.

Sagen er jo den, at Rigsdagens Medlemmer ikke har haft Lejlighed til at se Ungdomskommissionens Betænkning endnu, skønt vi her skal tage Stilling til den, forkaste eller vedtage dens Forslag om Anmeldelses- og Udlejningspligt af overtallige Værelser til Enkeltpersoner.

Det er om Ungdomskommissionens Betænkning, Indenrigsministeren udtaler — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —

„Slettere Underbygning af Forslag om en dyb Indgriben forekommer det mig, jeg aldrig har set. Det, der er Tale om, er jo, at man har spurgt hid og did, i Øst og Vest, man har faaet ansvarlige og maaske ogsaa uansvarlige Personer til at besvare disse Forespørgsler, og paa dette meget løse Grundlag bygger man et Forslag op, som vilde betyde meget dybe Indgreb i mange Menneskers Forhold.“

Hvad berettiger Indenrigsministeren til en saadan Karakteristik af Ungdomskommissionens Forslag? Hvor megen Saglighed bygger Ministeren sine Udtalelser paa om et Kommissionsforslag, som Rigsdagen nok skal stemme om, men som kun et Mindretal af Rigsdagens Medlemmer har set? Jeg vil paastaa, at det staaar sløjt til med Sagligheden her. Ungdomskommissionens Medlemmer udgøres i høj Grad af Lederne af de danske Ungdomsorganisationer, Ledere, som repræsenterer Hundretdusinder af unge i vort Land, og mere end nogen andre er disse vel i Stand til at fortælle, hvor det er Skoen trykker. Det kommer ogsaa bedst frem paa den Maade, at saavel fra radikal som fra konservativ Side i Ungdomskommissionen har man faaet Tilslutning til Flertalsforlaget.

Ungdomskommissionen har udført et grundigt Arbejde, og den har ogsaa taget sin Tid til det. Man har samlet alt Materiale, som med Rimelighed kan forlanges:

Det statistiske Departements Undersøgelse af Ændringen i Beboelsestætheden, som viser sort paa hvidt, at Folk klumpes mere og mere sammen i de smaa Lejligheder; Undersøgelser, som fortæller, at unge og unge Ægtepar tvinges til at bo hos Forældrene i overbefolkede Lejligheder; Beviser for Aagerpriserne paa Værelser, som ofte dækker det meste eller endda mere end Lejlighedens Leje; det slaas fast, at Antallet af Udlejningsværelser er gaaet baade relativt og absolut tilbage; Antallet af studerende er steget, medens Udbuddet af Værelser til disse er faldet til næsten ingenting; Begrænsning af Ungdommens Uddannelsesmuligheder og dens Beskæftigelsesmuligheder; unge, som har deres faste Løn, findes af Politiet sovende paa Jernbaneterrænet og lignende Steder; sundhedsmæssige, psykologiske og moralske Konsekvenser af Værelsemangelen, som skyldes, at der ikke fra Samfundets Side er foretaget de mest nødtørftige Foranstaltninger.

Ungdomskommissionen har bl. a. henvendt sig til en lang Række Læreanstalter, Industri- og Handelsvirksomheder, og det er